

[Bernhard Baunsgaard]

tægtsofre, ofre, der, som det er påvist også af danske sociologer, har en ganske enestående stilling, fordi de ofte mærkes af; at de har været udsat for en forbrydelse, i en helt anden grad, end det kan påvises på andre områder. VS har vel dermed sikret sig en fremgangsmåde, som kan finde anvendelse for altid, sådan at man undgår at tage ansvar for noget som helst, der skal gennemføres af dette ting. Jeg beklager, at man sætter ind på den måde.

Formanden:

Hr. Hagen Hagensen har stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i udvalget. Ifølge almindelig praksis har vi taget de talere med, der var indtegnet, men dér må vi så også stoppe; jeg ved, hr. Hagen Hagensen nu har bedt om ordet, men vi må holde os til den almindelige regel.

Der er altså nu stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje.

[Af Aase Olesen (RV) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 168 B. Fremsat 6/2 81 som lovforslag nr. L 168. Første behandling 27/2 81. Betænkning 8/5 81. Anden behandling 12/5 81, hvor lovforslaget deltes i 2 lovforslag, nr. L 168 A og L 168 B).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer mod 15; 5 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om anbringelse af forsikrings- selskabers og pensionskassers midler i erhvervsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 29/1 81. Første behandling 19/2 81. Betænkning 14/5 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 66 stemte for, 74 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§§ 7-12

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

(Lovforslag nr. L 22. Fremsat 10/10 80. Første behandling 31/10 80. Betænkning 14/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ernst Schmidt (FP):

Det forslag, som nu er til anden behandling, har haft en trang og mærkelig gang gennem dette ting. Det startede allerede i 1845, da man talte om, at man burde overveje, om ikke man skulle lave en tvangsjordfordeling i forbindelse med ekspropriation. Der har i folketinget været fremsat forslag flere gange, men det er ikke kommet til en betænkning, idet medlemmerne har været betænkelige.

Så sker der et – hvad skal man sige? – hændeligt uheld på dette område. Der var ikke mange til stede i udvalget, da der blev indkaldt til et samråd med 5 minutters varsel. Der fremkom forskellige oplysninger under dette samråd, som kun få hørte, og bl.a. på den baggrund finder jeg det rimeligt, at lovforslaget går til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg kan sige så meget, at i et af de svar, vi har fået på vore spørgsmål – det er svar på spørgsmål 10 i bilaget til betænkningen – siges det tydeligt: »Lovforslaget vil ikke kun-

ne løse disse problemer« – og det er i forbindelse med, hvad der vil ske på området – »men vil i de konkrete tilfælde kunne medvirke til at gennemtvinge jordfordeling, som giver mere hensigtsmæssig arrondering, end man ville have opnået ved en frivillig jordfordeling...«

Jeg tror ikke, udvalgets medlemmer har været tilstrækkeligt opmærksomme på, hvad det er for et våben, man pludselig giver nogle mennesker, som kan finde ud af, hvad der er mest hensigtsmæssigt over for de landmænd, som måtte blive berørt, og jeg stiller mig meget tvivlende over for, om ministeren også mener, at dette er nødvendigt for at få gennemført en lovgivning på vejområdet. Jeg vil derfor anmode om, at forslaget går tilbage til udvalget.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Hr. Ernst Schmidt gjorde en bemærkning om, at det foreliggende lovforslag havde haft en trang og mærkelig gang gennem tinget. Den bemærkning skal ikke give anledning til udtalelser fra min side.

Når det er sagt, skal jeg samtidig føje til, at det initiativ, der ligger til grund for det foreliggende lovforslag, føler jeg heller ikke selv at jeg skal have æren for. For at denne udtalelse ikke skal give anledning til misforståelser, vil jeg dog gerne samtidig tilkendegive, at jeg finder, at der ligger noget virkelig meget fornuftigt til grund for lovforslaget.

Når jeg her finder anledning til at tilkendegive, at jeg ikke skal have æren for initiativet, er det bl.a. med baggrund i, at de, der har været mest optaget af at få denne lov ført gennem tinget, er landbruget. Jeg synes, jeg skylder landbruget at give den oplysning. Dog må jeg selvfølgelig samtidig anføre, at jeg er bekendt med, at dette ønske ikke deles af tolvmandsforeningerne, og det er vel forklaringen på, at det konservative folkeparti ifølge betænkningen ikke kan medvirke ved lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

Derimod har man fra landboforeningernes og husmandsforeningernes side gennem årene meget stærkt understreget nødvendigheden af at få en lovgivning i nøje overensstemmelse med det fremsatte forslag.